

Tato práce popisuje a hodnotí důležitá období v životě Romů na vybraných územích Balkánu a Malé Asie za nadvlády Byzantské a Osmanské říše. Práce popisuje postavení a způsoby obživy Romů s důrazem na historický a společenský kontext těchto říší. Analyzovány byly státní, církevní a folklórní prameny, stejně tak prameny zahraničních cestovatelů.

První část práce mapuje období Byzantské říše a snaží se objasnit problematiku body příchodu Romů na dané území. Příchod Romů do oblasti Anatólie a Balkánu bývá datován do období 11. století, avšak novější teorie neexistence heretické sekty Athinganoi dokazuje možnost, že zde Romové mohli žít již o několik století dříve. Dále se tato část věnuje otázce historických pramenů a romských apelativ či možnostem jazykového vlivu arménštiny a řečtiny na romštinu na daném území. Blíže je osvětleno postavení a zdroje obživy Romů v byzantské společnosti.

Druhá část práce se věnuje období Osmanské říše, kdy se Romové stali součástí nového muslimského státu. Tato část práce nejprve rozebírá daňové zákony a registry, které se vztahují na Romy a popisuje důvody zdanění všech Romů bez ohledu na jejich náboženské vyznání. Pozornost je dále věnována způsobům obživy. Hudební produkce a práce v armádě zvyšovala nejen ekonomické, ale i sociální postavení Romů ve společnosti. Následuje analýza postavení Romů v Osmanské říši. Postavení Romů ve společnosti variovalo na základě mnoha faktorů, např. způsobu obživy, bydlení, náboženském vyznání, způsobu života, naladění společnosti či státní politiky. Nelze opomenout ani kapitolu o počátcích romského etnoemancipačního procesu.

Romové zaujímali důležité, ale duální postavení v Byzantské a Osmanské říši. Jejich hudební a řemeslné umění bylo oceňováno, ale jejich sociokulturní diverzita nebyla vždy správně pochopena.